

156. Lissby, Täby sn. V.

Pl. 102.

Två fragment, funna 1930 på samma plats som de föregående. Det ena är av rödaktig, finkornig granit, det andra av ett mera blågrått gryt. Möjligen ha de därför varit delar av två olika runstenar.

A: 47 × 46 cm. Inskrift: × **h** - **lmi** × **lit** × *Holmi let...*

B: 66 × 29 cm. Inskrift: **a sta**

157. Lissby, Täby sn. VI.

Pl. 102.

Fyra fragment, funna 1930 på samma plats som de föregående. Ljus, kornig granit. De ha möjligen utgjort delar av samma runsten. Fragmenten förvaras tills vidare på Hagby gård.

A: 44 × 33 cm. Ristningen består av delar av ett kors.

B: 38 × 19 cm. Runslinga med inskrift: **tu** × **r**.

C: 38 × 33 cm. Tre med stenkitt sammanfogade bitar. Passar samman med fragment B. Runslinga: [**r**]**ais**.

D: 33 × 33 cm. Runslinga: **a**.

158. Löttinge, Täby sn.

Litteratur: B 1120¹, L 655. Joh. Bureus, F a 6 s. 139 n:r 19 (Axehiellm), F a 5 n:r 408, F a 1 s. 92, F a 10: 1 n:r 132; M. Aschaneus, F b 19 bl. 48 a; Ransakningarna 1667—84; J. Peringskiöld, Monumenta 3, bl. 62; O. Celsius, SR 1, s. 407; R. Dybeck, Reseberättelse 1861; UFT h. 10 (1882), s. 198.

Äldre avbildningar: Rhezelius, teckning (F a 10: 1); Leitz och Hadorph, träsnitt (i Peringskiölds Monumenta och B 1120).

Runstenen fanns, enligt den äldsta uppgiften, av Axehiellm (F a 6) »Vthi Löttinge tädh, ähr til bro öfwer een liten bäck»; likaså Rhezelius (F a 10: 1): »I Löttinge tädh till en bro». Peringskiöld: »Löttinge öfwer en Bäck». Celsius har besökt platsen den 27 maj 1728. Han fann stenen i hög grad skadad; »ganska illa skiämd af trampande, ligger neder på marken mellan vägen och gårdsgården». Början av inskriften var »bortstött»; även slutet saknas. Stenen har sedan varit försvunnen.

Rhezelius' teckning visar endast övre delen av stenen; återstoden har förmodligen varit oåtkomlig. På Hadorphs och Leitz' träsnitt står stenen rest på marken. Möjligen är detta en konstruktion, men i varje fall har hela inskriften varit tillgänglig för de båda undersökarna.

Inskrift (enligt B 1120):

kalukr lit × **risa** × **stn** **pina** × **iftr** × **siba** **boanta sn** × **koes** ... **fapur** · **sin han fal** ... **keþfr**

... *let reisa stein þenna æftir Sibba, boanda sinn ... faður sinn. Hann [fioll] ...*

»...lät resa denna sten efter Sibbe, sin man ... [efter] sin fader. Han föll ...»

¹ B 134 »Löttinge broängen» är allenast en rubrik; bilden är här uteglömd.

Till läsningen: Axehiellm: **risto** × **stain** × **pina** × **iftr** × **sira** × **bonta** × **sin** ... — Rhezelius: **risto** × **stain** **pina** × **iftr** + **sira** × **bonta** × **sin** ×. — Celsius: ... **t rita stn pina** + **eftr** + ... **ba rhata** × **sin** ‡ **kasm** - ... **l** - × **pa** ... »Annan slänga»: **apu** - (tydiligen r. 42—45) ... **repfrep** ... (motsvarande *Bautils* r. 55—59). Om runorna **kasm** anmärker Celsius: »obscure».

Inskriften måste ha börjat med ett kvinnonamn. 1—6 **kalukr** är sannolikt felläsning.

Om namnet *Sibbi* se Sö 183.

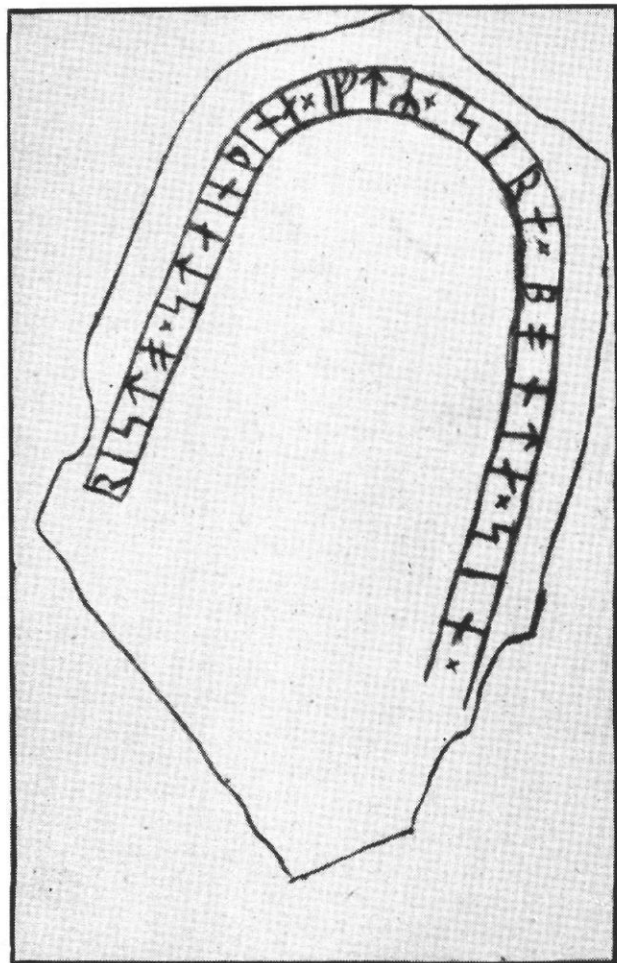

Fig. 146. U 158. Löttinge, Täby sn.
Efter teckning av Rhezelius.

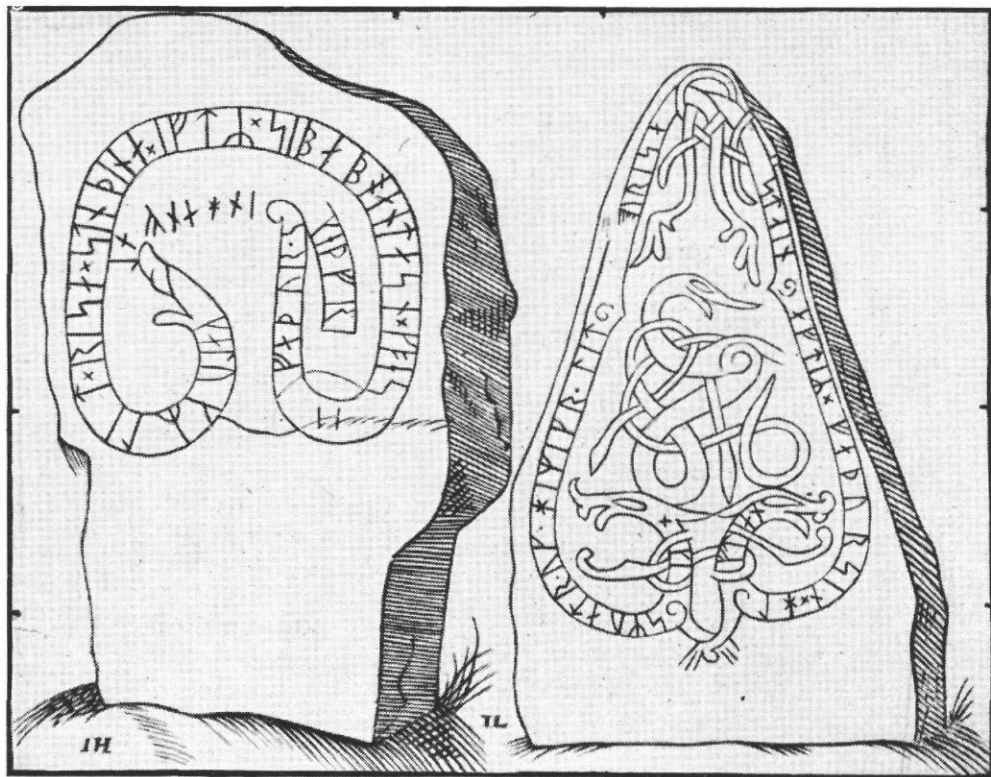

Fig. 147. U 158 och 159. Löttinge, Täby sn.
Efter B 1120.

159. Löttinge, Täby sn.

Pl. 101.

Litteratur: B 1120, L 656. Joh. Bureus, F a 6 s. 139 n:r 18 (Axehiellm), F a 5 n:r 407, F a 1 s. 92, F a 10:1 n:r 133, F f 6 n:r 168; M. Aschaneus, F b 18 s. 81 f., F b 19 bl. 48 a; Ransakningarna 1667—84; J. Peringskiöld, Monumenta 3, bl. 62; UFT h. 10 (1882), s. 198; Handlingar i ATA 1938.

Äldre avbildningar: Rhezelius, teckning (F a 10:1); Aschaneus, teckning (F b 18); Leitz och Hadorph, träsnitt (i Peringskiölds Monumenta och B 1120).

Runstenen fanns, enligt Aschaneus »I Löttinge ängian wid Allmänne täd och vägen», enligt Axehiellm »I Löttinge ängian i Täby sochn», enligt Rhezelius »I Löttinge ängien». — *Ransakningarna*: »Vthi Löttinge Tää är kulfallen een steen som förmeenar vara Runnesteen». — Peringskiöld: »Löttinge Bro och Engen»; *Bautil*: »Lottinge Bro ängen i Täby S.» — C. M. Brandelius (*Descriptio Paroeciae Roslagiae Täby*, diss. Ups., pres. E. M. Fant, 1786, s. 26) omtalar endast en runsten vid Löttinge tä; det är ovisst, huruvida han åsyftar U 158 eller U 159. Sedan har emellertid runstenen varit försvunnen.

År 1938 påträffades fragment av stenen i åkern V om vägen Täby—Ö. Ryd. De ligga ännu